

Találó cím a június 1-jén tartott kirándulásunk beszámolójához, hiszen Bakonyjácán leszállva a buszról pár percen belül szakadni kezdett az eső. A Természetismeret szakkörös csapat azonban nem rettent meg: nekivágtunk a bakonyi rengetegnek, azonban alig fél órán belül a napokkal korábban még kellemes nyári túrának ígérkező évszázó kirándulásunk kalandtúrába fordult, és nem pusztán a szakadó eső miatt...

Bakonyjácótól a Bitva-patak völgyében elvileg turistajelzésen el lehet jutni Döbröntére. Ez az elmélet. A gyakorlat azonban azt mutatja, hogy az egész völgyet legeltetésre használják, villanypásztorral le van zárva a korábbi földút, a jelzést pedig elterelik, és aki nem elég szemfüles, az nem is keveredik vissza a patak völgybe soha, mert a terelőútként megjelölt jelzés teljesen más irányba vezet. Ezt a helyzetet észelve visszatértünk a patak völgybe, átvergődtünk a villanypásztorokon és a tiltótáblákon, majd jött a következő akadály: a Bitva. Híd volt valaha, de elvitte a víz, így hát hidat építettünk, és átmásztunk a patakon. Élménynek élmény volt, de jónéhányunk már amúgy is el volt ázva, hát ez még rátett egy lapáttal. Az átkelés után viszonylag követhetővé vált a jelzés - bár a legeltetés miatt lezárt terület még tartott -, de a nagy fű és a szakadó eső jól összedolgoztak, hogy ne csak cipőink, hanem nadrágjaink is csurom vizesek legyenek.

[Meg több kép Páasa képzőzőkől](#)